

akademiju u Zagrebu. Tada je iskusna pjevačka pedagoginja Marija Borčić uočila njezinu iskrenu interpretaciju i umjetničko poštenje, dvije kvalitete koje krase čitavu Blaženkinu karijeru. Svoj topli sopran Blaženka je na *Akademiji* nastavila oblikovati kod profesora Lava Vrbanića, kod kojeg je diplomirala i s kojim je, nakon što je dobila Fulbrightovu stipendiju za usavršavanje, radila na *New England Conservatory of Music* u Bostonu. Godine 1969. u obnovljenoj zgradi HNK angažirana je među novim talentima, a debitirala je kao Zorka u operi *Porin* Vatroslava Lisinskoga.

U svojoj dugoj i bogatoj karijeri odigrala je više od 50 velikih uloga, ali nikad nije bježala ni od malih uloga jer, prema njezinim riječima, ne postoji razlika između velikih i malih uloga veća samo između dobrih i loših izvedaba. Njezin životni put išao je prema neprestanom vokalnomo rastu i usavršavanju te dubokom poniranju u tumačenju svojih uloga, a izvrsnost njezina izvođenja verističkog repertoara potvrdio je nastup 1986. godine kada je kao Tosca zablistala uz partnere svjetskog glasa Nicolaia Geddu i Ingvara Wixella. Svoj operni opus završila je Verdijevom *Aidom*.

Kroz cijelo to vrijeme Blaženka Milić pjevala je i na koncertima. Osobito se prisjeća nastupa na ruševinama "svoje" crkve u Mostaru kada je pjevala Schubertovu *Ave Mariju*, što je prenosila satelitska televizija. U čast dolaska svetoga oca Ivana Pavla II. godine 1998. pjevala je u svetištu Majke Božje Bistričke. Takva iznimna karijera popraćena je raznim nagradama. Prvu nagradu *Franjo Kuhač* dobila je kao najbolji student Muzičke akademije, zatim je osvojila treću i drugu nagradu na Jugoslavenskom natjecanju mladih glazbenih umjetnika, diplomu i srebrnu medalju Međunarodnog natjecanja opernih pjevača u Toulouseu, te nagradu *Milka Trnina* i orden *Danice hrvatske s likom Marka Marulića*.

Janja Košutić
Glas Koncila

IN MEMORIAM

UMRO JEDAN OD PIONIRA HRVATSKE POPULARNE DUHOVNE GLAZBE

Vlado **Dolenec**, skladatelj i kantautor, promicatelj popularne duhovne glazbe, iznenada je umro u 46. godini života u rodnom Koprivničkim Bregima, u utorak 14. kolovoza navečer. Njegovim odlaskom hrvatska kultura izgubila je vrijednoga poslenika, a popularna duhovna glazba jednoga od pionira koji joj je utirao put, koji ju je promicao skladajući je, pišući tekstove, interpretirajući je u nastupima po brojnim župama širom domovine te snimajući je u vlastitom tonskom studiju.

Vlado Dolenec, rođen 11. srpnja 1955., kao učenik 6. razreda i ministrant počeo je svirati na misama u rodnom

Koprivničkim Bregima. Nakon osmoljetke otišao je u sjemenište na Šalatu, gdje je završio gimnaziju, te je već u drugom razredu osnovao *VIS "Zora"* s kojim je nastupao po zagrebačkim župama. Prešavši u bogosloviju kadrovski je obnovio *VIS "Zoru"* koji je na instrumentima naslijeđenima od *Žetelaca*, nastavio promicati popularnu duhovnu glazbu. U to doba sam je napisao riječi i skladbe za pjesme *Kralju svemira* i *Pismo majci* koje su se pojavile na singlici, kao prvi glasnici izvornoga hrvatskog mladenačkog stvaralaštva popularne duhovne glazbe. Ta singlica, premda nije bila reklamirana niti u službenoj prodaji, bila je prodana u više od 50.000 primjeraka. Kada je napustio bogosloviju nastavio se baviti glazbom te je najprije vodio zbor mladih u zagrebačkoj župi sv. Josipa, a onda je sljedeće godine otišao u Graz na *Glazbenu akademiju*. Nakon pet godina vratio se u Zagreb te je djelovao kao voditelj zborova i dirigent, a definitivno se odlučio za šansonu kao svoj vlastiti glazbeni izraz. Djelovao je u duetu *Mato i Vlado*, a sve se više afirmirao i kao skladatelj, aranžer i kantautor te je nastupio na *Splitskom festivalu* izvodeći *Klošarsku baladu*. Bio je neprestano vezan uz Crkvu te ja kao onaj koji privlači mlade u crkvu privukao pozornost političke policije te je bio više puta privođen, zastrašivan i proglašen "kleronacionalistom". G. 1986. bio je osuđen za tobožnji terorizam na 4 godine zatvora i 12 godina zabrane javnoga nastupanja. Izdržao je dvije godine zatvora u Staroj Gradišci, a onda je bio pomilovan jer su na pomolu bile demokratske promjene. Pjesnik Miroslav **Antić** organizirao mu je, po izlasku iz zatvora, koncerte po Srbiji i Crnoj Gori, jer tamo nitko nije pitao za zabranu javnoga nastupanja kao što bi u Hrvatskoj. G. 1989. vratio se u Koprivničke Brege te je nastavio svoje crkveno glazbeno djelovanje, posebno u Močilama. Godine 1990. s Jadrankom **Slobodanac** osnovao je *Duo "Anima"* te su uz ostale skladateljske njegove djelatnosti, a skladao je i glazbu za neke filmove, objavili devet audio kaset: *Kraljici Hrvata* (1990.), *Sretan Božić* (1991.), *Sretan Uskrs* (1992.) *Molitva pod zvijezdama* (1992.), *Povratnik* (1994.), *Moja Podravino* (1995.), *U društvu Frana Galovića* (1996.) *Močilski zvončići* i *Anima* (1997.) te *Kralju svemira* (2000.). *Moja Podravino* i *Kralju svemira* objavljene su i na CD-u. Za vrijeme rata na bojišnici kod Lipika i Pakraca, kao član umjetničke čete, održao je brojne glazbene nastupe. I smrt ga je zatekla u pripremanju zbora za Dan grada Koprivnice i za blagdan sv. Roka u Koprivničkim Bregima.

Pokopan je 16. kolovoza u Koprivničkim Bregima ispraćen od vrlo velikoga broja vjernika i građana, velikoga broja svećenika i prijatelja. Brojni su se govornici od njega oprostili dirljivim svjedočanstvima, a sprovodni obred vodio je varaždinski biskup mons. Marko **Culej**.

I. M.
Glas Koncila